

den pågældende ikke ønsker at modtage en sådan ansættelse, bortfalder garantitilsagnet for hans vedkommende. Det samme gælder sådanne under a) nævnte, på grund af sygdom pensionerede tjenestemænd ved senere likviderede baner, som efter en indtrædt forbedring i deres helbredstilstand ville have været pligtige at genovergå til aktivt arbejde ved deres bane, såfremt den stadig havde været i drift.

Forpligtelsen til i henhold til foranstående stykke at modtage anden ansættelse skal dog ikke gælde, når den pågældende på tidspunktet for ansættelsestilbudets fremsættelse er fyldt 60 år.

§ 4.

Til den del af en i drift værende privatbanes underskud, som ikke måtte blive dækket gennem reglerne i §§ 1—3, ydes der statsbidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 187 af 12. april 1949.

De i §§ 4—6 i sidstnævnte lov indeholdte bestemmelser, hvorefter det under visse nærmere angivne betingelser skal kunne pålægges en kommune at deltage i dækningen af en privatbanes underskud, skal også komme til anvendelse på den del af underskuddet, der svarer til den kommunale andel af reguleringstillæget m. v. til banens pensionister i henhold til en efter bestemmelserne i nærværende lovs §§ 1—3 truffen aftale derom, dog kun for tiden inden banens eventuelle likvidation.

§ 5.

Såfremt der mellem staten og de i en privatbane interesserede kommuner er indgået den i § 2 omhandlede aftale om dækning af reguleringstillæg m. v. til banens pensionister, beregnes den maksimale størrelse af det midlertidige driftslån, der i henhold til lov nr. 35 af 2. marts 1955 af statskassen vil kunne tilsiges den pågældende bane, således:

Hvis banens udgifter til de nævnte reguleringstillæg m. v. i henhold til det af ministeriet for offentlige arbejder godkendte overslag for vedkommende driftsår er større end eller lig med det samlede budgetterede underskud, kan lånet udgøre $\frac{3}{4}$ af 85 pct. af underskudsbeløbet.

Hvis underskuddet overstiger de anslåede udgifter til pensionsreguleringstillæg m. v.,

vil lånet maksimalt kunne andrage et beløb, der fremkommer som summen af $\frac{3}{4}$ af 85 pct. af de nævnte udgifter og en procentdel af det resterende underskud, som svarer til $\frac{3}{4}$ af den procentandel, hvormed staten ved den seneste fordeling af de i henhold til lov nr. 187 af 12. april 1949 om dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud til rådighed stillede midler har deltaget i banens underskudsdekning, jfr. herved lov nr. 35 af 2. marts 1955 § 3, 1. stk.

§ 6.

Til gennemførelse af en fortsat modernisering af levedygtige privatbaners spor og rullende materiel m. v. stilles der ved de årlige bevillingslove af statskassen midler til rådighed for ministeren for offentlige arbejder til udlån til de i betragtning kommende baner.

Ydelse af moderniseringslån vil foruden af den pågældende privatbanes forhold og behov for investeringshjælp være betinget af, dels at der mellem staten og de i banen interesserede kommuner er indgået den i § 2 omhandlede aftale, dels at kommunerne deltager i finansieringen af moderniseringsforanstaltningerne, som i nærværende paragrafs 3. stk. nærmere anført.

Statslånet fastsættes til 75 pct. af den del af de med vedkommende moderniseringsforanstaltninger forbundne omkostninger, som ikke skønnes at kunne afholdes af banens egne midler, således at de resterende 25 pct. må stilles til rådighed af de i vedkommende banes drift interesserede kommuner. Der skal gælde samme vilkår for det kommunale lån som for statslånet, og begge lån vil med jævnsides prioritet være at sikre ved pant i det anskaffede eller moderniserede materiel m. v. Lånene skal ikke afdrages, så længe banens drift opretholdes, hvorimod de vil være at tilbagebetale ved driftens ophør.

Ministerien fastsætter i øvrigt de nærmere vilkår for lånene, derunder om eventuel forrentningspligt og i givet fald om rentefoden samt om det åremål, i hvilket de interesserede kommuner må garantere opretholdelsen af en moderniseret banes drift.

§ 7.

Forinden ministeriet for offentlige arbejder tager stilling til en privatbanes ansøg-